خبر

عبور پروژه ملی پالایشگاه اصفهان از موانع شرایط جنگی

پروژه ملی گوگردزدایی پالایشگاه اصفهان با وجود تحریم‌ها و شرایط جنگی، باتکیه‌بر توان متخصصان داخلی به ۸۰ درصد پیشرفت رسیده و با تکمیل آن، امکان تولید روزانه ۷۲ هزار بشکه نفت کوره کم گوگرد فراهم می‌شود.

نصب نخستین مخزن تحت‌فشار ۵۳۰ تنی در پروژه ملی گوگردزدایی از تمانده برج‌های تقطیر (RHU) پالایشگاه نفت اصفهان، یکی از مراحل مهم اجرایی این طرح راهبردی را رقم زد؛ پروژه‌ای که با وجود محدودیت‌های ناشی از تحریم و شرایط جنگی، روند اجرای آن متوقف نشده است.عملیات ساخت و نصب این مخزن فوق سنگین با بهره‌گیری از دانش فنی، توان تخصصی نیروهای داخلی و تجهیزات ویژه انجام شده است. همچنین مخزن دوم این پروژه در مراحل پایانی ساخت قرار دارد و طبق برنامه‌ریزی انجام‌شده، طی یک ماه آینده به محل اجرای طرح منتقل و نصب خواهد شد. بر اساس گزارش شرکت پالایش نفت اصفهان، از اسفندماه ۱۴۰۴ تاکنون، با وجود تشدید تحریم‌ها، محاصره دریایی و شرایط جنگی کشور، فعالیت‌های اجرایی پروژه RHU در بخش‌های مختلف ادامه داشته است.در این مدت، عملیات تکمیل سازه‌های فلزی و استراکچرها، اجرای پایپینگ، کابل‌کشی برق و ابزاردقیق، نصب ظروف تحت‌فشار، کوره‌ها و کمپرسورها با جدیت دنبال شده است.بر اساس آخرین گزارش‌های فنی و به‌روزرسانی احجام کاری، این پروژه تاکنون به حدود ۸۰ درصد پیشرفت فیزیکی رسیده و مراحل اجرایی آن برای تکمیل و ورود به مرحله بهره‌برداری در حال پیگیری است. با بهره‌برداری از پروژه ملی RHU، پالایشگاه اصفهان امکان تولید روزانه ۷۲ هزار بشکه نفت کوره کم‌گوگرد را به دست خواهد آورد؛ ظرفیتی که نقش مهمی در ارتقای کیفیت فرآورده‌های تولیدی این پالایشگاه و کاهش میزان گوگرد نفت کوره خواهد داشت.اجرای این طرح علاوه بر فراهم‌کردن زمینه تولید فرآورده‌های باکیفیت‌تر، به انطباق بیشتر محصولات پالایشگاه اصفهان با الزامات زیست‌محیطی کمک می‌کند و در ارتقای جایگاه این مجموعه در صنعت پالایش کشور مؤثر خواهد بود.تداوم اجرای پروژه RHU و پیشرفت آن با اتکا به توان متخصصان داخلی، در شرایط محدودیت‌های بین‌المللی، از جمله اقدامات راهبردی پالایشگاه اصفهان برای ارتقای ظرفیت‌های فنی و کیفی تولید به شمار می‌رود.

مولدسازی؛ راهکاری برای جبران محدودیت منابع بودجه‌ای

مدیرکل امور اقتصادی و دارایی استان اصفهان گفت: با توجه به محدودیت منابع بودجه‌ای و افزایش هزینه‌های دولت، مولدسازی دارایی‌های مازاد به‌عنوان یکی از راهکارهای مؤثر تأمین مالی پروژه‌های عمرانی و زیرساختی، در دستور کار دستگاه‌های اجرایی شهرستان شاهین‌شهر قرار گرفته است.

ناصر یارمحمدیان با تأکید بر ضرورت استفاده هدفمند از ظرفیت دارایی‌های مازاد دولت برای تأمین مالی طرح‌های عمرانی و زیرساختی اظهار کرد: مولدسازی اموال مازاد دولت، با توجه به محدودیت منابع بودجه‌ای، یکی از مهم‌ترین و مؤثرترین روش‌های تأمین مالی پروژه‌های دولتی است و باید با همکاری دستگاه‌های اجرایی شهرستان شاهین‌شهر با جدیت پیگیری شود. او با اشاره به ظرفیت‌های موجود در حوزه تأمین مالی و سرمایه‌گذاری افزود: هدف از برگزاری این نشست، علاوه‌بر بررسی موضوع مولدسازی، معرفی ظرفیت‌های مختلف تأمین مالی و منابع است که می‌تواند به توسعه و تکمیل پروژه‌های شهرستان کمک کند. مدیرکل امور اقتصادی و دارایی استان اصفهان یکی از این ظرفیت‌ها را نشان‌دار کردن مالیات‌ها عنوان کرد و توضیح داد: در این طرح، مؤدیان مالیاتی می‌توانند پروژه‌های موردنظر خود را از طریق سامانه مالیاتی انتخاب کنند تا مالیات پرداختی آنان برای اجرای همان پروژه‌ها هزینه شود. یارمحمدیان با اشاره به وجود ۱۷۵ پروژه استانی و ملی قابل انتخاب توسط مؤدیان مالیاتی در استان اصفهان، بر ضرورت اطلاع‌رسانی و معرفی پروژه‌های مربوط به شهرستان شاهین‌شهر تأکید کرد و گفت: با توجه به ظرفیت اقتصادی و وجود کسب و کارهای فعال در این شهرستان، می‌توان از این مسیر بخشی از منابع موردنیاز برای تکمیل پروژه‌های شهرستان را تأمین کرد. او با اشاره به ظرفیت تسهیلات تبصره‌ای اظهار کرد: بخشی از منابع این تسهیلات با هدف اشتغال‌زایی در اختیار دستگاه‌های اجرایی قرار می‌گیرد و پس از تأیید در کمیته استانی، برای پرداخت به بانک‌ها معرفی می‌شود. مدیرکل امور اقتصادی و دارایی استان اصفهان درباره سهم شهرستان شاهین‌شهر از این تسهیلات ضمن آمادگی اداره‌کل امور اقتصادی و دارایی استان برای بررسی و پیگیری افزایش بهره‌مندی شهرستان از این ظرفیت افزود: دستگاه‌های اجرایی شهرستان می‌توانند با معرفی طرح‌های دارای ظرفیت، زمینه جذب بیشتر منابع و تسهیلات را فراهم کنند. یارمحمدیان با تشریح اهمیت مولدسازی دارایی‌های مازاد دولت خاطرنشان کرد: با توجه به افزایش هزینه‌های دولت و محدودیت‌های موجود در منابع بودجه‌ای، باید به سمت روش‌های مؤثر و کم‌هزینه‌تر تأمین مالی حرکت کرد و در این میان، مولدسازی اموال مازاد دولت یکی از بهترین ظرفیت‌های موجود برای تأمین مالی پروژه‌های دولتی است.

احیای دیگ بخار ذوب‌آهن اصفهان در ۹۰ روز

پایان ۱۸ سال انتظار برای اورهال حیاتی دیگ بخار شماره ۵ نیروگاه مرکزی ذوب‌آهن اصفهان، رکورد تازه‌ای در احیای تجهیزات استراتژیک صنعت فولاد رقم زد.

این پروژه سنگین ظرف ۹۰ روز و با تکیه بر توان داخلی به سرانجام رسید تا پایداری خطوط تولید و زنجیره انرژی کارخانه تضمین شود.

به گزارش ایمنا، نیروگاه مرکزی ذوب‌آهن اصفهان به‌عنوان کارگاه حیاتی این مجتمع، وظیفه حساس تامین بخار فرآیندی، آب گرم شبکه گرمایش، تغذیه دیگ‌های اتیلیزاتور در بخش فولادسازی و هوای دمشی کوره‌بلندها را بر دوش دارد. به‌دلیل حساسیت بالای استمرار این زنجیره، هرگونه افت توان یا توقف ناگهانی در این واحد، تبعات مستقیم بر کل حجم تولید کارخانه بر جای می‌گذارد.

در این عملیات نوسازی گسترده، مهم‌ترین محور اجرایی، تعویض بیش از ۷۰۰ لوله درام تا درام بود که با مشارکت پیمانکاران و صنعت‌گران داخلی به انجام رسید.

بازسازی سطوح حرارتی، تعویض کلکتور آب تغذیه، ساخت و استقرار چهار مجموعه مبدل درون درام و نوسازی کامل خم‌های لوله‌های اکونومایزر به‌همراه شست‌وشوی شیمیایی، لایه‌نشانی پسیو و احیای عایق و نسوز بویلر، از شاخص‌ترین اقدامات فنی ۹۰ روزه‌ای بود که دیگ بخار شماره ۵ را با کیفیتی منطبق بر استانداردهای ایمنی و پایداری دوباره در مدار بهره‌برداری قرار داد.

آنچه ارزش فنی این پروژه را دوچندان می‌کند، اجرای هم‌زمان اورهال در شرایط فعال بودن خطوط جانبی بود؛ به‌گونه‌ای که هیچ‌گونه ناترازی در تولید برق و هوای دمشی کوره‌ها ایجاد نشد و چرخه اصلی ذوب‌آهن بدون وقفه ادامه یافت.

اورهال ۹۰ روزه دیگ بخار نیروگاه مرکزی با تکیه بر توان داخلی

محمد صالحی مدیر تولید و توزیع برق ذوب‌آهن اصفهان از پایان موفقیت‌آمیز تعمیرات گسترده دیگ بخار شماره ۵ نیروگاه مرکزی این کارخانه برای نخستین بار از زمان بهره‌برداری در سال ۱۳۸۷ خبر می‌دهد و می‌گوید: این پروژه با تعویض بیش از ۷۰۰ لوله و تکیه بر توان داخلی، طی ۹۰ روز به پایان رسید.

او اظهار می‌کند: تعمیرات گسترده دیگ بخار شماره ۵ نیروگاه مرکزی ذوب‌آهن اصفهان که از سال ۱۳۸۷ در مدار بهره‌برداری قرار دارد، برای نخستین بار از زمان راه‌اندازی این تجهیز و با اتکا به توان متخصصان و پیمانکاران داخلی کارخانه، طی ۹۰ روز با موفقیت به پایان رسید.

مدیر تولید و توزیع برق ذوب‌آهن اصفهان با بیان اینکه در جریان این عملیات، بیش از ۷۰۰ لوله درام تا درام تعویض شد و اقداماتی از جمله تعمیر سطوح حرارتی، تعویض کلکتور آب تغذیه، ساخت و جایگزینی مجموعه‌های مبدل داخل درام و تعویض خم‌های لوله‌های اکونومایزر انجام گرفت، می‌افزاید: اقداماتی که با هدف افزایش قابلیت اطمینان تجهیزات، پایداری تولید، افزایش تولید بخار و برق و بهینه‌سازی مصرف انرژی صورت گرفت.

صالحی با اشاره به اهمیت نیروگاه مرکزی در استمرار فعالیت‌های تولیدی کارخانه، تصریح می‌کند: این نیروگاه یکی از مهم‌ترین و حساس‌ترین کارگاه‌های ذوب‌آهن اصفهان است که وظایف متعددی از جمله تأمین بخار فرآیندی، آب گرم شبکه شوفاژ، آب دیگ‌های اتیلیزاتور کنورترهای فولادسازی، هوای دمشی کوره‌بلندها و تولید برق از محل مازاد بخار را بر عهده دارد.

او ادامه می‌دهد: استمرار فعالیت این مجموعه و تأمین پایدار نیازهای بخش‌های مختلف کارخانه، به انجام تعمیرات مستمر و اصولی تجهیزات نیروگاه وابسته است و در همین راستا، پروژه‌های تعمیراتی متعددی با بهره‌گیری از ظرفیت‌ها و توان داخلی در دستور کار قرار دارد. مدیر تولید و توزیع برق ذوب‌آهن اصفهان با اشاره به جزئیات تعمیرات دیگ بخار شماره ۵، توضیح می‌دهد: این تجهیز که در سال ۱۳۸۷ به بهره‌برداری رسیده بود، برای نخستین بار از زمان راه‌اندازی تحت تعمیرات گسترده قرار گرفت. در این عملیات، علاوه بر تعمیر سطوح حرارتی و تعویض کامل لوله‌های درام تا درام، کلکتور آب تغذیه تعویض شد و ساخت و جایگزینی چهار مجموعه مبدل داخل درام و تعویض تمام خم‌های لوله‌های اکونومایزر نیز با موفقیت انجام گرفت. صالحی با قدردانی از حمایت‌های مدیرعامل و معاونت بهره‌برداری، همکاری مدیر امور مهندسی‌ها، مدیریت‌های مختلف کارخانه، شرکت‌های پیمانکار داخلی و تلاش کارکنان این مدیریت در اجرای پروژه، خاطرنشان می‌کند: همراهی و مساعدت مجموعه‌های یادشده، با توجه به شرایط خاص موجود، نقش مؤثری در اجرای موفقیت‌آمیز این عملیات داشت.

افزایش قابلیت اطمینان تجهیزات و کاهش توقفات با اورهال دیگ بخار ذوب‌آهن

سید ابراهیم مویدی معاون تولید برق ذوب‌آهن اصفهان نیز با تشریح روند اجرای این پروژه می‌گوید: تعمیرات گسترده دیگ بخار شماره ۵ با برنامه‌ریزی دقیق، تعیین الزامات اجرایی، تهیه نقشه‌ها و تدوین دستورالعمل‌های مورد نیاز در حوزه تعمیرات، جوشکاری و والس، شست‌وشوی شیمیایی و ایجاد لایه پسیو و همچنین انتخاب استانداردهای مناسب، طی ۹۰ روز به پایان رسید.

او تاکید می‌کند: اجرای موفقیت‌آمیز این عملیات، علاوه بر افزایش ضریب اطمینان و قابلیت اطمینان تجهیزات، زمینه افزایش تولید بخار و برق، بهینه‌سازی مصرف انرژی و کاهش توقفات غیربرنامه‌ای را فراهم کرده است. مصطفی مجیری، سرپرست نیروگاه مرکزی ذوب‌آهن اصفهان نیز با اشاره به شرایط اجرای تعمیرات بیان می‌کند: عملیات تعمیرات میانی و اساسی دیگ بخار شماره ۵، با وجود قدمت بالا و کارکرد طولانی‌مدت تجهیزات، با برنامه‌ریزی دقیق، تامین به‌موقع مواد و لوله‌های مورد نیاز و بدون وقفه در روند جاری کارخانه اجرایی شد.

این پروژه حساس در شرایطی به سرانجام رسید که حفظ حداکثری تولید برق، استمرار تامین کامل بخار فرآیندی و پایداری هوای دمشی کوره‌بلندها به عنوان خط قرمز مجموعه با دقت رعایت شد.

او خاطرنشان می‌کند: در گام پایانی این پروژه، پس از اتمام موفقیت‌آمیز عملیات سنگین تعمیراتی، بازسازی بخش‌های آسیب‌دیده عایق و نسوز بویلر نیز با بالاترین استانداردهای فنی به پایان رسید. با انجام این اقدامات حیاتی، دیگ بخار شماره ۵ بار دیگر با آمادگی کامل به مدار بهره‌برداری بازگشت تا نقش کلیدی خود را در پشتیبانی مطمئن از خطوط تولید ذوب‌آهن اصفهان ایفا کند. حسین کنگازیان، مهندس ارشد دیگ نیروگاه مرکزی ذوب‌آهن اصفهان، با اشاره به ابعاد فنی این پروژه می‌گوید: تعویض بیش از ۷۰۰ عدد از لوله‌های درام تا درام بویلر، یکی از اصلی‌ترین و سنگین‌ترین اقدامات انجام‌شده در این عملیات بود که با تکیه بر ظرفیت و تخصص پیمانکاران داخلی کارخانه، یعنی شرکت‌های پویش ساخت و گلشهر ابزار، با موفقیت اجرا شد. او با تأکید بر اهمیت استراتژیک این طرح تصریح می‌کند: با توجه به ضرورت حفظ قابلیت اطمینان، ارتقای ایمنی تجهیزات و تضمین پایداری خطوط تولید، این عملیات بدون تردید یکی از مهم‌ترین و حیاتی‌ترین پروژه‌های تعمیراتی به سرانجام‌رسیده در سال جاری به شمار می‌رود.

پایان موفقیت‌آمیز تعمیرات اساسی دیگ بخار شماره ۵ پس از ۱۸ سال فعالیت مداوم، تنها یک دستاورد فنی محدود به حوزه تعمیر و نگهداری نیست؛ بلکه نمادی از استراتژی کاهش ریسک توقف‌های ناخواسته در صنایع سنگین به شمار می‌رود. اجرای این حجم از عملیات حساس در یک بازه فشرده سه‌ماهه، آن‌هم با تکیه تمام‌عیار بر زنجیره تامین و توان کارشناسی داخلی، سه دستاورد بنیادین بهویژه بهینه‌سازی مصرف حامل‌های انرژی و جلوگیری از پرت حرارتی ناشی از فرسودگی تاسیسات؛ ارتقای حاشیه امنیت خطوط تولید در آستانه فصول پرمصرف انرژی و تضمین هوای دمشی کوره‌بلندها برای کهن‌ترین فولادساز کشور به همراه دارد، از این رو صرفه‌جویی ارزی چشمگیر و اثبات کارآمدی خوداتکایی فنی در شرایطی که تامین قطعات تجهیزات سنگین نیروگاهی با موانع بین‌المللی روبه‌رو است. این تجربه نشان می‌دهد رویکرد پیشگیرانه و بازسازی اصولی تاسیسات استراتژیک، مطمئن‌ترین سرمایه‌گذاری برای حفظ ثبات تولید و رقابت‌پذیری در صنایع مادر است.

وقتی سهم آب چاه کشاورزی نصف می‌شود، هزینه‌ها چه می‌شوند

مدیریت منابع آب کشاورزی، در کنار صیانت از ذخایر زیرزمینی، نیازمند توجه به شرایط تولید و معیشت کشاورزان است، از این‌رو تغییر در میزان برداشت از چاه‌ها و شیوه محاسبه آب‌بها، ضرورت اتخاذ رویکردی متوازن را برای کنترل مصرف، حمایت از کشاورزان و حفظ پایداری تولید برجسته می‌کند.

به گزارش ایمنا، کاهش سهمیه آب چاه‌های کشاورزی از ۲۰ به ۱۰ لیتر بر ثانیه و محاسبه تعرفه تجاری برای آب باقی‌مانده، موضوعی است که علاوه بر ابعاد اقتصادی و معیشتی، از منظر حقوقی نیز پرسش‌های مهمی درباره حدود اختیارات وزارت نیرو و حقوق قانونی بهره‌برداران ایجاد می‌کند. این مسئله به‌ویژه در شهرستان‌هایی که بخش قابل‌توجهی از فعالیت اقتصادی آن‌ها به کشاورزی و باغداری وابسته است، اهمیت بیشتری پیدا می‌کند؛ چراکه هرگونه تغییر در میزان تخصیص آب و هزینه‌های بهره‌برداری، مستقیم بر هزینه تمام‌شده تولید، استمرار فعالیت باغ‌ها و معیشت کشاورزان تأثیر می‌گذارد. برای بررسی حقوقی این مسئله، نخست باید میان سه مفهوم «حق بهره‌برداری از آب»، «میزان مجاز برداشت» و «تعرفه آب‌بها» تفاوت قائل شد؛ چراکه این مفاهیم از نظر حقوقی یکسان نیستند و هرکدام تابع ضوابط و مقررات مشخصی هستند. بر اساس ماده یک قانون توزیع عادلانه آب مصوب سال ۱۳۶۱، منابع آب کشور از مشترکات عمومی محسوب می‌شود و مسئولیت حفظ، اجازه و نظارت بر بهره‌برداری از آن‌ها بر عهده دولت قرار دارد. بر همین اساس، وزارت نیرو اختیار مدیریت و نظارت بر منابع آب زیرزمینی را دارد و دارندگان چاه‌های کشاورزی نیز مالک مطلق آب نیستند، بلکه در چارچوب مجوزها و پروانه‌های صادرشده از منابع آب استفاده می‌کنند. با این حال، اختیار حاکمیتی دولت به معنای امکان اتخاذ تصمیمات نامحدود و خارج از ضوابط قانونی نیست و هرگونه محدودیت در بهره‌برداری یا تغییر در شرایط استفاده از آب باید مستند به قوانین و مقررات معتبر باشد. در همین راستا، ماده ۳ قانون توزیع عادلانه آب نیز بهره‌برداری از منابع آب زیرزمینی را تابع اخذ مجوز و پروانه از وزارت نیرو می‌داند. پروانه بهره‌برداری در این میان سند اصلی تعیین حدود استفاده مجاز از چاه است و مشخصاتی همچون نوع مصرف، میزان برداشت، دبی مجاز و سایر شرایط بهره‌برداری در آن درج می‌شود. بنابراین، در بررسی کاهش سهمیه چاه‌های کشاورزی شهرضا و دهاقان، ابتدا باید مشخص شود میزان ۲۰ لیتر بر ثانیه در پروانه اولیه به‌عنوان دبی مجاز ثبت شده یا تنها به آبدهی فنی چاه اشاره داشته است؛ زیرا آبدهی فنی چاه الزاماً معادل میزان برداشت مجاز و قابل استفاده در طول سال نیست. همچنین باید روشن شود آیا اصلاحیه رسمی برای کاهش میزان برداشت صادر شده و این تغییر بر اساس چه مطالعات و مستندات کارشناسی صورت گرفته است. از سوی دیگر، ماده ۴ همین قانون به وزارت نیرو اجازه می‌دهد در شرایطی که بهره‌برداری از منابع آب زیرزمینی بیش از میزان مجاز باشد یا اجرای طرح‌های دولتی ضرورت داشته باشد، در محدوده‌های مشخص و برای مدت معین محدودیت‌هایی اعمال کند. این اختیار، مبنای قانونی بخشی از سیاست‌های کنترل برداشت و حفاظت از آبخوان‌ها محسوب می‌شود؛ با این حال، باید میان ممنوعیت حفر چاه جدید، جلوگیری از افزایش برداشت، کاهش میزان مجاز برداشت چاه‌های دارای پروانه و تغییر نوع مصرف آب تفاوت قائل شد. به عبارت دیگر، استناد به اختیارات قانونی وزارت نیرو برای مدیریت منابع آب، به‌تنهایی پاسخگوی این پرسش نیست که چرا آب باقی‌مانده از سهمیه یک چاه کشاورزی باید مشمول تعرفه تجاری شود. در این میان، ماده ۴۰ قانون برنامه پنج‌ساله هفتم پیشرفت نیز از مهم‌ترین مقررات جدید در زمینه مدیریت منابع آب زیرزمینی و جلوگیری از اضافه‌برداشت محسوب می‌شود. بر اساس بند «پ» این ماده، وزارت نیرو مکلف به نصب شمارشگر و کنتور بر چاه‌های مشمول و کنترل میزان برداشت از منابع آب زیرزمینی است. همچنین در صورت برداشت بیش از میزان مندرج در پروانه بهره‌برداری، پس از طی تشریفات قانونی و صدور اخطارهای مقرر، امکان اعمال جریمه متناسب با میزان اضافه‌برداشت پیش‌بینی شده است. در صورت تکرار اضافه‌برداشت به میزان بیش از ۴۰ درصد پروانه نیز، در شرایط مقرر قانونی، امکان قطع موقت سهمیه آب در فصل کشت بعد وجود دارد. اهمیت این ماده در آن است که قانون‌گذار میان برداشت مجاز و اضافه‌برداشت تفاوت قائل شده و برای برخورد با تخلف، سازوکار مشخصی تعیین کرده است. بنابراین، اگر کشاورزی در محدوده میزان برداشت مجاز مندرج در پروانه خود فعالیت کند، نمی‌توان تنها با استناد به مقررات مربوط به اضافه‌برداشت، او را مشمول جریمه دانست. همچنین کاهش سهمیه چاه از ۲۰ به ۱۰ لیتر بر ثانیه، به‌خودی‌خود به معنای آن نیست که برداشت در محدوده سهمیه جدید باید با تعرفه تجاری محاسبه شود؛ بلکه ابتدا باید مشخص شود آیا اصلاح پروانه به‌صورت قانونی انجام شده، میزان برداشت واقعی چاه چقدر بوده و مطالبه وجه بر اساس کدام عنوان قانونی صورت گرفته است. آیین‌نامه اجرایی بند «پ» ماده ۴۰ قانون برنامه هفتم نیز جزئیات بیشتری درباره نحوه کنترل برداشت و محاسبه جریمه اضافه‌برداشت ارائه می‌کند. بر اساس این آیین‌نامه، اطلاعاتی همچون موقعیت چاه، نوع کاربری، دبی مجاز، حجم برداشت و ساعات کارکرد مجاز باید در پروانه بهره‌برداری مشخص باشد. همچنین شرکت آب منطقه‌ای موظف است میزان برداشت واقعی را با حدود مجاز مندرج در پروانه مقایسه کند و در صورت مشاهده اضافه‌برداشت، تشریفات اخطار و محاسبه جریمه را مطابق ضوابط انجام دهد. در این مقررات، محاسبه جریمه بر اساس حجم اضافه‌برداشت، قیمت تمام‌شده آب سطحی منطقه‌ای و ضریب متناسب با میزان تخلف صورت می‌گیرد. از این رو، مطالبه مبالغ سنگین از کشاورزان باید دارای صورت‌حساب تفکیکی و مستندات روشن درباره میزان مصرف، حجم اضافه‌برداشت، تعرفه مبنا و فرمول محاسبه باشد. یکی دیگر از نکات مهم این آیین‌نامه، توجه به شرایط خاص اراضی باغی است، تبصره ۲ ماده ۶ آیین‌نامه اجرایی بند «پ» ماده ۴۰ بر ضرورت تناسب برداشت ماهانه آب با نیاز آبی اراضی باغی، در چارچوب حجم مجاز مندرج در پروانه و بدون ایجاد اضافه‌برداشت سالانه تأکید دارد. این موضوع برای باغداران اهمیت قابل‌توجهی دارد؛ زیرا نیاز آبی باغ‌ها در مراحل مختلف رشد، گل‌دهی، تشکیل میوه و رسیدن محصول یکسان نیست. بنابراین، نحوه توزیع سهمیه در طول سال باید با توجه به نیاز آبی باغ و ضوابط قانونی انجام شود و صرف اعمال محدودیت یکسان در ماه‌های مختلف، بدون بررسی شرایط فنی و کشاورزی، نمی‌تواند جایگزین ارزیابی تخصصی نیاز آبی شود. از منظر دیگر، ماده ۷ قانون توزیع عادلانه آب نیز درباره استفاده از آب مازاد چاه‌ها دارای اهمیت است. این ماده در شرایطی که آبدهی مجاز چاه بیش از میزان مصرف معقول صاحب چاه باشد و امکان استفاده از آب مازاد برای مصارف دیگر وجود داشته باشد، سازوکار صدور مجوز مصرف برای متقاضیان دیگر و پرداخت قیمت عادله آب به صاحب چاه را پیش‌بینی کرده است. بر این اساس، اگر بخشی از آب یک چاه به دلیل کاهش سهمیه یا تشخیص مازاد بودن برای مصارف دیگر در نظر گرفته شود، باید مشخص شود این اقدام با چه مجوزی انجام شده، مصرف‌کننده نهایی چه کسی است و سازوکار قانونی تخصیص و پرداخت بهای آب چگونه تعریف شده است. البته این ماده به‌تنهایی حق برداشت بیشتر برای کشاورز ایجاد نمی‌کند، اما می‌تواند مبنای مطالبه شفافیت درباره نحوه تعیین تکلیف آب مازاد و حقوق بهره‌بردار باشد. پرسش اساسی دیگر، مبنای محاسبه تعرفه تجاری برای آب باقی‌مانده از سهمیه چاه‌های کشاورزی است.

خبر

جاری سازی آب در زاینده رود مستلزم تداوم بارندگی

مدیرعامل شرکت آب منطقه‌ای اصفهان گفت: جاری سازی آب در زاینده رود به تداوم بارش‌ها و حفظ ذخیره مطمئن برای تأمین آب شرب وابسته است.

حسن ساسانی افزود: اکنون مقدار حجم آب در مخزن سد زاینده رود اصفهان به ۱۸۰ میلیون متر مکعب رسیده در حالی که ظرفیت کامل سد یک میلیارد و ۴۰۰ میلیون مترمکعب است. او با اشاره به ثبت ۲۷۰ میلی‌متر بارش در ایستگاه شاخص کوهرنگ به عنوان یکی از منابع اصلی تغذیه این رودخانه و افزایش ورودی آب به سد اظهار داشت: با وجود بهبود ورودی آب، حجم ذخیره‌شده در مخزن سد همچنان فاصله قابل‌توجهی با ظرفیت نهایی آن دارد؛ ازاین‌رو، مدیریت ذخایر آبی و اطمینان از تأمین پایدار آب شرب، اولویت اصلی در تصمیم‌گیری درباره رهاسازی آب خواهد بود. او بیان کرد: مقدار ورودی آب به سد زاینده رود به ۱۰۱ مترمکعب بر ثانیه رسیده، افزایش ورودی در روزهای اخیر به معنای بهبود پایدار وضعیت ذخایر سد نیست و هرگونه تصمیم‌گیری درباره رهاسازی آب، به تداوم بارش‌ها و حفظ ذخیره مطمئن برای تأمین آب شرب بستگی خواهد داشت. ساسانی با تأکید بر اینکه سال آبی به‌تازگی و از ابتدای مهر سال‌جاری آغاز شده، پایش مستمر روند بارش‌ها و ورودی سد را ضروری دانست و گفت: در صورت تداوم بارندگی‌های مطلوب و اطمینان از تأمین نیاز آب شرب، درباره رهاسازی آب تصمیم‌گیری خواهد شد.

معرفی سامانه جامع تسهیل و رفع موانع تولید به مدیران اصفهان

نخستین سامانه جامع اتوماسیون کارگروه تسهیل و رفع موانع تولید کشور، با هدف هوشمندسازی فرآیندهای رسیدگی به درخواست واحدهای تولیدی، افزایش شفافیت و کاهش مراجعات حضوری، در نشستی با حضور معاون هماهنگی امور اقتصادی استاندار اصفهان و مدیران دستگاه‌های اجرایی در اتاق بازرگانی اصفهان معرفی شد.

نشست آشنایی با نخستین سامانه جامع اتوماسیون کارگروه تسهیل و رفع موانع تولید کشور، در حاشیه یکصدوشصتمین جلسه این کارگروه و با حضور معاون هماهنگی امور اقتصادی استاندار، مدیرکل سرمایه‌گذاری و اشتغال، مدیرکل امور اقتصادی استانداری و جمعی از مدیران و نمایندگان دستگاه‌های اجرایی استان در اتاق بازرگانی اصفهان برگزار شد. این سامانه با همکاری استانداری اصفهان و مشارکت شرکت بین‌المللی مهندسی سیستم‌ها و اتوماسیون ایریسا طراحی و اجرا شده و با هدف ساماندهی، تسریع و شفاف‌سازی فرآیندهای مرتبط با رسیدگی به درخواست‌ها و مشکلات واحدهای تولیدی و فعالان اقتصادی در دستور کار قرار گرفته است. در این نشست، طراحان سامانه ضمن ارائه توضیحات درباره ساختار، امکانات و قابلیت‌های مختلف آن، نحوه عملکرد و ظرفیت‌های این بستر الکترونیکی را برای مدیران دستگاه‌های اجرایی تشریح کردند و حاضران نیز به تبادل نظر درباره ابعاد اجرایی، الزامات و چگونگی بهره‌برداری از آن پرداختند. کاهش مراجعات حضوری، افزایش شفافیت در فرآیندهای اداری، امکان ثبت و پیگیری برخط درخواست‌ها در هر زمان و مکان، اطلاع از روند بررسی پرونده‌ها و تسریع در پاسخگویی به متقاضیان از جمله قابلیت‌های پیش‌بینی‌شده در این سامانه است. همچنین هوشمندسازی فرآیندهای اداری و کاهش هزینه‌های اجرایی برای دستگاه‌های دولتی و واحدهای تولیدی و متقاضیان، از دیگر اهداف راه‌اندازی این سامانه به شمار می‌رود. برگزاری این نشست، گامی در مسیر آشنایی و هماهنگی دستگاه‌های اجرایی برای فراهم‌سازی مقدمات بهره‌برداری از این سامانه و توسعه خدمات الکترونیکی در فرآیندهای کارگروه تسهیل و رفع موانع تولید استان است.

کدورت آب اصفهان پس از بارندگی‌های شدید مهار شد

شرکت آب و فاضلاب استان اصفهان اعلام کرد: کدورت شدید آب ورودی ناشی از بارندگی‌های اخیر با اقدامات تخصصی کارکنان تصفیه‌خانه باباشیخعلی و سامانه دوم آبرسانی اصفهان بزرگ از ۷۰۰۰ واحد NTU به ۰.۱ کاهش یافت.

شرکت آب و فاضلاب استان اصفهان اعلام کرد: به دنبال بارندگی‌های اخیر و افزایش قابل‌توجه کدورت آب ورودی به تصفیه‌خانه آب باباشیخعلی و سامانه دوم آبرسانی اصفهان بزرگ، مجموعه‌ای از اقدامات تخصصی و عملیاتی برای حفظ پایداری فرایند تصفیه و تأمین آب با کیفیت مطلوب برای مشترکان اجرا شد.طبق گفته شرکت آب و فاضلاب استان اصفهان، با کاهش و کنترل میزان آب ورودی به دو سامانه، تنظیم و مدیریت فرایند تصفیه، تزریق مواد منعقدکننده و کمک‌منعقدکننده و پایش لحظه‌ای کدورت آب، کارشناسان و کارکنان این مجموعه‌ها به‌صورت مستمر وضعیت کیفی آب را رصد کردند و اقدامات اصلاحی لازم را انجام دادند.اجرای این اقدامات فنی موجب شد کدورت آب ورودی که در پی بارندگی‌ها به ۷۰۰۰ واحد NTU رسیده بود، در روزهای ۱۶ تا ۱۸ آبان‌ماه به ۰.۱ کاهش یابد و آب با کیفیت مطلوب و مطابق استانداردهای کیفی در اختیار مشترکان قرار گیرد.شرکت آب و فاضلاب استان اصفهان، این اقدام را نشان‌دهنده آمادگی عملیاتی و توان تخصصی کارکنان صنعت آب استان در مدیریت شرایط ناشی از بارندگی‌ها و صیانت از کیفیت آب شرب شهروندان دانست.